

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen, Bankenheten
103 33 Stockholm
Att: Lotta Hardvik Cederstierna
Via e-post: fi.remissvar@regeringskansliet.se; fi.fma.b@regeringskansliet.se

Stockholm	Ert dnr	Vårt dnr
2025-10-06	Fi2025/01311	2025/095

Remissvar angående promemorian En europeisk gemensam åtkomstpunkt för finansiell och hållbarhetsrelaterad information

Näringslivets Regelrådet (nedan NNR) har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Genom en ny EU-förordning (Esap-förordningen) ska en europeisk gemensam åtkomstpunkt (European Single Access Point, Esap) inrättas som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har ansvaret för inrättandet och driften av åtkomstpunkten, som ska vara i drift senast 2027-07-10. Åtkomstpunkten ska ge tillgång till information som företag och myndigheter enligt unionsrätten ska offentliggöra. Genom ett nytt EU-direktiv (omnibusdirektivet) och en ny EU-förordning (omnibusförordningen) kompletteras ett antal EU-rättsakter med bestämmelser om att information som ska offentliggöras enligt dessa rättsakter, också ska göras tillgänglig i åtkomstpunkten. Det handlar om 35 rättsakter. I promemorian lämnas författningsförslag för att anpassa svensk rätt till det nya regelverket, vilket innebär att utse de myndigheter som ska ansvara för att förse åtkomstpunkten med information (s.k. insamlingsorgan) och att det ställs krav på företag och myndigheter att lämna information för att denna ska tillgängliggöras i åtkomstpunkten. Det föreslås ändringar i drygt 20 svenska författningar.

Det anges att krav på hur och när informationen ska lämnas och på metadata bör regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det anges emellertid i promemorian att formatkraven innebär att informationen ska lämnas in i ett format som data kan extraheras från eller, om så krävs enligt unionsrätten, i ett maskinläsbart format. Omnibusdirektivet innebär att det delegeras till relevant ESA-myndighet att ta fram tekniska standarder för genomförande för att specificera för vilken information som maskinläsbart format krävs och i så fall vilket maskinläsbart format som ska användas. Det anges att kraven på metadata innebär att informationen ska åtföljas av

information om bl.a. namn på den reglerade enhet som den inlämnade informationen avser, den reglerade enhetens identifieringskod för juridiska personer, om informationen innehåller personuppgifter och om den aktuella informationens typ. För vissa metadata ska kraven specificeras i tekniska standarder framtagna av ESA-myndigheterna. ESA-myndigheterna ska också ta fram tekniska standarder för att specificera eventuella andra metadata som ska medfölja informationen och hur uppgifterna i informationen ska vara strukturerade.

Konsekvenser

NNR noterar att det i Promemorian förekommer viss information om förväntade kostnader. Det är dock inte tillräckligt att referera till COM konsekvensutredning om beräknade kostnader på 800 euro per företag och år bl.a. då denna beräkning tillhörde konsekvensutredningen till COM ursprungliga förslag och inte den slutligt antagna. I Promemorian borde det således dels ha redogjorts för kopplingen mellan lagstiftningens krav och det beräknade beloppet, dels redovisat en bedömning om beloppet fortfarande är aktuellt och rimligt för svenska företag. Den största bristen rör dock avsaknad av uppskattade kostnader för kraven att upprätta information i maskinläsbara format och andra tekniska krav enligt förordningen. Detta gäller såväl direkt berörda företag, som potentiellt indirekt berörda företag, såsom underleverantörer. Det framgår inte tydligt av promemorian för vilka krav det i dagsläget saknas nödvändiga eller tillämpliga specifikationer, och om dessa är frivilliga eller tvingande. Även om flera krav kommer att specificeras i COM genomförande-akter eller i myndighetsföreskrifter borde innevarande konsekvensutredning innehållit vissa exemplifierande beräkningar.

NNR uppfattar att både Finansinspektionen och branschen kan förutse långt högre kostnader för framtagandet/omvandlingen av data till det format som avses krävas, än den kostnad som COM har uppskattat. NNR uppfattar att data måste levereras av företagen i ett särskilt format som företagen inte enkelt kan extrahera ur befintliga informationsdokument. Det behöver utredas vilka investeringar i IT-system och personella resurser som kan komma att krävas.

NNR uppfattar inte att nyttan med tillhandahållandet av den aktuella informationen har beskrivits på ett tydligt sätt. Nyttan måste självklart överstiga kostnaderna.

NNR noterar att det i Promemorian tas upp att "förslagen innebär vissa kostnader för Finansinspektionen". Dessa kostnader behöver specificeras och kvantifieras, särskilt då de kan förutses utgöra en del av företagets kostnader för reformen, genom Finansinspektionens avgiftsuttag.

Konsekvenserna i form av företagets kostnader för förslagen kan inte anses tillfredställande beskrivna och Promemorian måste därför kompletteras innan den eventuellt kan ligga till grund för regelgivning.

NNR vill betona att även om Finansdepartementet bedömer att man inte har något annat val än att införa de föreslagna regleringarna så är det av yttersta vikt att på bästa möjliga sätt beskriva konsekvenserna för svenska företag vid ett införande. En väl genomförd konsekvensbeskrivning är en mycket viktig utgångspunkt vid en framtida utvärdering av informationskraven. Informationskrav där nyttan inte överstiger kostnaderna ska för det första inte införas, men skulle så ändå ske behöver förutsättningar för en snar och effektiv utvärdering skapas, för att därefter ha möjlighet att inom EU, för svensk räkning, argumentera för ett avskaffande.

Slutsats

NNR finner att underlaget på inget sätt visat att förslaget är kostnadseffektivt. Nyttan är oklar och det finns inget som pekar att nyttan skulle överstiga kostnaderna. Konsekvensutredningen i promemorian måste kompletteras innan den eventuellt kan ligga till grund för regelgivning.

August Liljeqvist
Näringslivets Regelnämnd